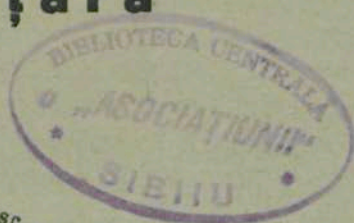

STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

*

Să fiu prezent la al 3 lea congres oieresc care se va ține la
21 NOIEMVRIE 1937, în orașul Câmpulung—Muscel este
pentru mine o datorință de onoare!

DIRECTOR:

NICOLAE MUNTEAN

*

„STÂNA“

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

APARE ÎN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:

Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	„ 60
Exemplarul	„ 10
Pentru reuniuni și instituții de orice fel, anual	„ 1000

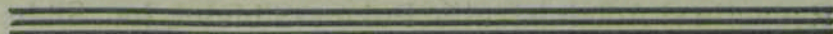
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

POIANA-SIBIULUI

JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

Nădejdi îndreptățite	<i>Nic. Muntean</i>
Dorința (poezie)	<i>H. I. Ploscaru</i>
Să ne pregătim și să fim gata	<i>Ion L. Apostoloiu</i>
Ajun de plecare (poezie)	<i>Pr. I. Boțocan</i>
Tâlcuri mărunte	<i>V. Gh. Cosma</i>
Destin (poezie)	<i>V. Gh. Cosma</i>
Leagănul tot neamului (poezie)	<i>Ion I. Ștefu</i>
Al XI-lea congres mondial de lăptărie	<i>Ing. I. Dăncilă</i>
Epigramă	<i>Maria Russu</i>
Importanța oieritului pentru combatarea dușmanilor animalii ai plantelor	<i>E. Rădulescu</i>
Lacrimi (poezie)	<i>Maria Muntean</i>
Pagina economică	<i>Ing. I. Dăncilă</i>
Pagina „Uniunii oierilor din întreaga țară“	* * *
Informațiuni	* * *

Nădejdi îndreptățite.

Înainte și după 21 Noembrie 1935.

De Nicolae Muntean.

Repetăm cu mândrie ceea ce deseori am scris — și vom mai scrie — în coloanele acestei reviste oierești, că *neamul românesc este neam de oieri* și ca atare are în toate manifestările un timbru specific originii sale, imprimat întregii sale ființe în cursul veacurilor și călit prin fulgere și trăznete; *timbru* pe care cuvine-se să-l păstrăm tot mai accentuat pe zi ce trece, convinși fiind, că numai astfel vom face în primul rând *dovada adâncului nostru respect pe care-l datorăm trecutului* și în al doilea rând *forța* de care dispunem ca popor; adăpându-ne din trecutul neamului ca dintr'un izvor pururea înviorător, asigurându-ne — și numai astfel vom putea-o face — locul de cinste pe care-l merităm între celelalte popoare.

O *cale* au cunoscut oierii, pe care au continuat să o bătătorească în cursul vremurilor, sămânând viață românească pe plaiurile colindate de ei sute de ani în lung și lat.

Reformele mari economice din ultimii ani impuse de reformele sociale ne-au închis aproape de tot această cale, silindu-ne să ne adaptăm noilor condiții de viață create de acestea.

Reforma agrară cu totale lipsuri în ceea ce privește *oieritul*, a dat acestei profesii o lovitură aproape de moarte și mulțumită numai marilor însușiri conservatoare ale oierilor n'a fost trecut la cele vecinice.

La lipsa nu de pășuni ci de organizare a lor se adaugă dela o vreme încoace o mulțime de lipsuri și greutate, cari s'au pus și stau deacurmezișul în lășătoarea năzuințelor oierilor; între cari amintim în fuga condeiului pe cele mai apăsătoare:

O *desăvârșită uitare a oierilor și completă neglijare a oieritului românesc* — ca să nu-i zicem *descon-*

siderare — din partea celor chemați, dar poate incapabili a le da o mână de ajutor, a contribuit în cea mai mare parte la declinul oieritului, pe care șurlău la vale apucaseră a se duce oierii, fala neamului nostru!

Nimeni și în nici un fel — măcar din respect față de trecutul lor, dacă nu ținând seamă de importanța oieritului în economia generală a țării — nu i-a învrednicit, cu ce e mai puțin, *un strop de luare aminte*.

Au ajuns ei oierii a fi tratați la fel, dacă nu mai rău chiar decât corturarii.

Nimeni nu s'a gândit, — spre exemplu — că trebuiesc puse de acord interesele oierilor și ale oieritului românesc cu progresele realizate în tehnica îngrijirii și prelucrării laptelui.

De o regenerare a rasei oilor dictată de împrejurările în cari sunt obligați oierii să facă oierit nici vorbă.

Valorificarea produselor lor este lăsată pe seama intermediarilor și a speculanților de tot felul.

Amezi, taxe, impozite, legi, regulamente, dispoziții, dintre cari amintim una singură și ca ele sunt toate, *ocrotirea prin lege a blândului urs*, au fost croite și luate toate după bunul plac și aruncate apoi ca săgeți veninoase în trupul oierilor, silindu-i pe mulți să-și părăsească ocupația strămoșească.

„Pupăză pe colac” se mai aduc oierilor nenumărate învinuiri, cari de cari mai absurde și mai nedrepte!

Nu crește iarba, nu rodește grâul, nu se face porumbul, nu cresc brazii, nu se prădesc urșii, nu e bună lâna, n'are gust brânza, oierii sunt marii vinovați.

Nici un cavânt bun pe seama lor, nici o măsură de protegiuire sau încurajare a acestei profesiuni dela nimeni și din nici o parte!

*

În linii mari cam cea descrisă mai sus era situația oierilor și oieritului românesc nu mai demult decât în anul Domnului 1935, când a luat ființă în cadrul pri-

mului congres oieresc ținut la Sibiu în 21 Noiembrie 1935, „*Uniunea oierilor din întreaga țară*“, ca asociație profesională, și care deatunci încetîndu-se străduiește prin grai și scris să convingă țara de rolul oierilor în trecutul stuciat al neamului și de importanța oieritului ca ram de ocupație curat românească în economia generală a țării, demonstrând cu argumente, că învinuirile ce li-se aduc lor sunt fără temei, pornite din ură sau în cel mai fericit caz din necunoaștere a cauzei, susținând precum adevărat este, că oierii prin profesiunea lor umplu un loc de nebanuită importanță, care profesiune exploatată rațional ar aduce oierilor și țării venite, la cari azi nici să ne gândim nu îndrăznim.

Lupta *Uniunii Oierilor* n'a fost și nu este cătuși de puțin ușoară, nici situația conducătorilor ei de învidiat, cu atât mai vârtos, că această luptă trebuia și trebuie încă dusă pe două fronturi.

Pe front intern și extern, dacă sunt potrivite numirile.

Pe front intern în înțelesul de a convinge pe toți oierii de nevoia străngerii rîndurilor tuturor în cadrele *Uniunii oierilor* și de puterea organizației ca singurul mijloc prin care ei își pot recuceri locul ce li-se cuvine între celelalte clase și profesii cu adevărat producătoare.

Mulți oieri au înțeles spre cinstea lor marea poruncă a vremii și s'au pus cu totul la dispoziția *Uniunii oierilor*; o seamă, căroră le lipsește *încrederea* în orice inițiativă fie chiar în interesul lor și în oricine, stau la o parte și speculează truda celor dintâiu, alegând la momentul potrivit ce au de făcut: să intre în rîndurile luptătorilor sau să continue a face pe nepăsătorii. O altă parte lipsiți de convingeri proprii, se lasă convinși de cei, cari numai binele nu li l-au vrut și nu-l vreau, de cei, cari recunosc și se tem de forța *Uniunii*, dar cearcă să i-o reducă.

Pe front extern, pentru a îndepărta pentru totdeauna vâlul uitării și al nepăsării depe un trecut strălucit, care aparține în întregime oierilor și a atrage

atențiunea asupra posibilităților de dezvoltare a oieritului, cercând a convinge pe toți, că oierii sunt o principală piesă în mașina stat, iar oieritul un ram, care pe lângă faptul, că cinstește pe ceice se ocupă de el, reprezintă o mare bogăție a țării primitiv exploataată.

„Nu este ușor a schimba cursul apelor“, dar nici anume porniri ale oamenilor!

Puținii, cari și-au luat pe umerii lor greaua povară de a lupta pentru binele oierilor și progresul oieritului românesc au privit însă greutatele-stânci în față și făcându-și semnul *Crucii* au pornit cu tot curajul și puterea lor de muncă la dărâmarea lor, cu singurul gând curat de a croi altă soartă oierilor și a asigura noi condițiuni de dezvoltare oieritului, veche ocupație strămoșească.

Nădejdi cu adânci rădăcini în trecut ne îndreptățesc a crede într'un viitor mai fericit!

Doi ani de muncă prin grai și scris, în care timp n'a fost cruțată deloc oboseala a avut darul:

1. Să redeștepte în oieri mândria strămoșească, conștiința marilor servicii aduse de ei pe altarul sfânt al neamului și pe cea a marei însemnătăți a profesiunii lor, precum și nesdruncinata încredere într'un viitor bogat în bucurii. I-a apropiat unii de alții, deși trăiesc respirați pe întreg cuprinsul țării și i-a strâns într'un corp bine închiegat în cadrele *Uniunii oierilor*, imprimându-le un fel de-a vedea și simți, aceeași judecată, cu un singur ideal, isbutind totodată să-i impună în fața țării ca pe o forță serioasă socială și economică de care să se țină tot mai mult seamă.

2. A reușit în bună parte să atragă asupra lor și nevoilor oieritului atențiunea factorilor de conducere și a multor români de binevoitori.

Urmare a celor mai sus amintite ne este dată marea bucurie să constatăm, că răsar mereu organizațiunile oierești locale botezate *reuniuni de oieri*, adăvurate cetățui construite din inimă și suflet românesc, cari întăresc și ridică prestigiul *Uniunii oierilor*; iar pe de altă parte simțim cu multă satisfacție cum își face

loc în opinia publică a țării un curent în favoarea oierilor, căci de unde până acum doi ani oierii nu contau decât ca *bun de exploatat* pentru diferiți intermediari și speculanți, dela 21 Noiembrie 1935 începe să intereseze pe mulți din multe puncte de vedere, iar oieritul ca profesiune de primă importanță reprezentând o valoare de aproape 10 miliarde, care întrece valoarea grâului spre exemplu, reține atenția și dă multora de gândit.

Oieritul s'a impus ca o problemă, care va interesa pe zi ce trece tot mai mult și mai deaproape cercurile conducătoare și pe cele economice.

De unde până acum doi ani nici o slovă, prin ziare și reviste, despre oieri și ocupația lor, de atunci aproape toate publicațiile cari apar în țară în frunte cu cele mai mari ziare, își fac un titlu de cinste, cum drept și este, scriind și ocupându-se de ei și nevoile ocupațiunii lor.

Incep să fie scoși oierii de după ușe unde au fost pe nedrept aruncați și puși în fruntea preocupărilor de înalt ordin național.

Dacă Uniunea oierilor ar fi făcut numai cât am amintit în cele scrise în rândurile de mai sus, anume de a fi redesteptat mândria oierească și interesul opiniei publice pentru oieri și oierit și se poate felicita, că a făcut foarte mult, dacă se ține seamă și de mijloacele de propagandă extrem de reduse.

A făcut chiar operă, care va rămânea neperitoare.

Dar, „*Uniunea oierilor din întreaga țară*“ se mândrește și cu alte multe realizări, între cari creștăm pe cele următoare, de o mai pronunțată însemnătate:

A înființat „Cooperativa oierilor“ al cărui statut se va publica în întregime în numărul pe Octombrie al revistei, ca să ia cunoștință de el toți oierii. Cooperativa se va inaugura în mod sărbătorec în cursul lunii Octombrie.

Această instituție oierească din care nu va lipsi de bunăseamă niciun oier, este chemată să înfăptuiască o bună parte din programul Uniunii, fiind mijlocul de

desfacere al tuturor produselor oierești și cel de ajutorare al oierilor în exercițiul profesiei lor.

Uniunea a obținut prin luptă serioasă multora cunoscută din coloanele revistei, întocmirea decretelor legi pentru valorificarea lânii, decrete cu lipsuri de bunăseamă, cari lipsuri nădăjduim însă că vor fi completate în vederile Uniunii oierilor.

Alături de decretele, cari asigurau un preț minimal pentru diferitele soiuri de lână, prin mijloace, cari o privesc, având concursul guvernului și în special pe cel al dlui ministru M. Negură, „*Uniunea oierilor din întreaga țară*“ a forțat și susținut prețuri mult mai urcate, în deosebi pentru lâna țurcană, prețuri pe cari în lipsa Uniunii suntem siguri, nu le-ar fi adus vremurile, cum le place unora să susțină, adevăr gol fiind și faptul de toți recunoscut, că fabricanții în calitate și de negustori, cari cunosc prea bine situația și nevoile oierilor, n'ar fi fost atât de darnici — cum nu s'au dovedit de altfel a fi niciodată — să ofere prețurile obținute, interesul lor de comercianți fiind să cumpere cât mai ieftin să poată câștiga cât mai mult.

O altă dovadă, că nu vremurile ci *Uniunea* a forțat prețurile este și faptul, că oierii, cari au întârziat să se organizeze și-au vândut și anul acesta lâna țurcană sub 40 lei kgmul, până când cei, cari sunt membrii ai Uniunii au vândut-o cu prețuri, cari au ajuns la 58 lei kgmul.

„*Stâna-Școală*“ al cărui plan și deviz a fost întocmit și înaintat dlui ministru M. Negură, credem că va începe să se construiască fără amânare în primăvara anului viitor, asigurat fiindu-ne în acest scop din partea dlui ministru M. Negură un prim fond de aproape 2 milioane, pe care Dsa speră și noi credem, că-l va completa și cu celelalte 10 milioane, căci atât, adecă 12 milioane, ba poate și mai mult va costa această construcție cu toate cele de lipsă, chemată să îmbunătățească, iar în unele părți să schimbe de tot fabricarea brânzeturilor.

Va fi o instituție, care va aduce mari foloase oierilor, cinste celor, cari au ridicat-o și fală țării.

Pășunile pentru oieri și organizarea lor a devenit, în baza deselor intervenții și memorii ale Uniunii oierilor o problemă, care începe să preocupe foarte serios pe cei chemați a-i da o fericită deslegare.

Pășunatul în bălți a fost reglementat prin o deciziune a „Paridului” provocată de un memoriu al Uniunii.

Bunul nume al oierilor români și al organizațiunii lor, care este „*Uniunea oierilor din întreaga țară*” a trecut și granițele țării, purtat fiind de vrednicul apărător al intereselor oierești și colaborator al revistei dl Dr. Ioan Dăncilă, care a reprezentat Uniunea la cel de al XI-lea congres mondial de lăptărie, ținut în luna August la Berlin.

În legătură cu desvoltarea pe care trebuie să o ia oieritul mai trebuiesc de bună seamă soluționate o seamă de deziderate, cari fac parte din programul de activitate al Uniunii.

De pildă: Legea oieritului, direcțiunea oieritului, reglementarea taxelor, amenzilor, așezarea justă și după un unic criteriu a impozitelor, anularea diferitelor legi, regulamente și decizii aduse cu scop hotărât contra oierilor, libera apărare contra ursului ș. a., ș. a. sunt tot atâtea deziderate, cari așteaptă încă să fie fericit rezolvite.

Toate se vor desăvârși prin muncă solidară și răbdare!

Că „*Uniunea oierilor din întreaga țară*” a putut să se impună și să realizeze frumoase, ba chiar fapte vrednice de a fi scrise în istorie, este meritul tuturor celor, cari au înțeles să-și dea prin ea tot sprijinul, considerându-se soldați mobilizați în lupta pentru emanciparea oierilor români!

Realizările viitoare depind de concursul ce vor înțelege toți oierii și până la unul să dea organizației lor.

Să avem *credința* într'un viitor de aur al oierilor și oieritului, *voiuța* de a-l înfăptui și *încredere* în puterile noastre și conducătorii Uniunii.

Astfel făcând până la unul, nădejdea, că oieritul românesc va lua o desvoltare de nimeni bănuită, va deveni faptă împlinită.

Dorința...

In amurg de zi de vară,
Sus pe munte printre brazi,
Să-mi duc viața cu ciobanii,
Asta mi-e dorința azi!

Să văd crestele 'nroșite
De-al soarelui asfin it,
S'aud ape șopotinde
Printre pietre de granit.

Să ascult cum tainic dorul,
Ne'nțeles de muritori,
Și-l trimite 'n zări isvorul
Ascuzându-se prin flori.

Să văd pasări somnoroase
Ascunzându-se prin ulmi,
Și s'aud tălângi duioase
Dela oi, ce vin pe culmi.

Să văd turma liniștită,
Cum in strungă e băgată,
Ciobănași cu mâneci scurte
Cum mulg oile 'n găleată.

S'aud apoi după cină,
Glasul doinelor ieșind
Din fluier; de lângă stână
Să privesc in zări visând.

Să văd horă românească
De ciobani in fața stâni
Și s'aud apoi, deodată,
Cum, mânioși latră câinii.

Asta mi-e dorința astăzi,
Când din lumea șgomotoasă
In viața dela sate
Vin și mă re'ntorc acasă!

Lăsând lumea la o parte
Să dau sărutări de mână
La părinți; să plec de-acasă,
Nu la carte, ci la stână!...

Titerlești-Mehedinți, 6 VII. 1937.

Ploscaru V. Haralambie.

Să ne pregătim și să fim gata!

Să ne pregătim este cuvântul de ordine ce ni se cere de acum înainte. Să fim gata — ori când — este deviza oierilor ce au cu adevărat suflet de oieri. Evenimente însemnate ne așteaptă și lucruri noi pe care le-am creiat se cer înțelese și desăvârșite.

Puțin timp ne mai desparte de al III-lea congres ce se va ține la 21 Noemvrie în Câmpul-Lung—Muscel. Acolo — potrivit unei tradiții pe care am început să o înfiripăm cu trei ani în urmă — ne vom întâlni iarăși cu toții, unii din Mehedinți, alții din Gorj și Vâlcea, unii din Sibiu, Hunedoara, Alba și Arad iar alții din câmpiile Dobrogei și ale Basarabiei. Pe toți ne chiamă acolo, o credință, un ideal și o datorie. O credință în izbânda finală a noastră și în vremi mai bune, un ideal de a ne vedea stăpâni pe munca noastră și pe comerțul românesc al produselor noastre; o datorie față de clasa noastră oierească, față de strămoșii noștri, față de noi înșine și față de cei ce vor veni. Frumoase lucruri sunt toate acestea și mari suflete se cer pentru a le îndeplini. Fi-vom oare noi în stare de rolul ce ni l'am însușit? Noi credem, că da!

De aceea cerem și cerem mereu, „să ne pregătim și să fim gata“.

Să ne pregătim sufletul, să ne pregătim mintea, să ne pregătim cugetul, să ne pregătim conștiința, să ne pregătim caracterul, să ne oțelim în luptă.

Să fim gata — ori când — într'o permanentă mobilizare în serviciul sfintei cauze ce apărăm sub drapelul căreia ne-am înrolat cu toții dela mic până la mare și dela căpitan până la soldat. A fi gata înseamnă a crede, a răbda și a birui. A fi gata înseamnă a nu te teme de dușmanii tăi, din contră să fii mândru că îi ai. A fi gata înseamnă, a fi curajos, demn, cinstit și credincios. Dacă vezi răul spune-l în față cu cinste și omenie, nu-l purta dela unul la altul, căci atunci nu

mai ești om. Auzi ceva de rău mai întâi convinge-te de adevăr și pe urmă vorbește și dă-i crezare sau nu.

.

Spuneam mai sus de lucruri noi ce am înfăptuit. Da, iubii oieri s'a înfăptuit și încă destul de mult în așa scurt timp.

Stâna-școală e pe punctul de a fi făcută, planurile sale, care au necesitat lucrări de luni se află la Ministerul Agriculturii în studiu.

Cooperativa oierilor are statutele aprobate și are o rază de activitate ce nici-o cooperativă în țară nu a avât până acum.

Alte multe lucruri s'au făcut și se vor mai face, dar cum spuneam, toate la timpul lor, cu răbdare și mai ales cu încrederea nesdruncinată a tuturor oierilor.

Un lucru nou pe care l-am dobândit anul acesta este că, ne-am făcut cunoscuți peste tot, și toată lumea admiră frumoasa noastră unire și vede marea noastră dreptate.

Al treilea congres din acest an trebuie să dea dovadă de cele ce le spunem aici. Veniți cu toții la el, căci nimic nu aveți de pierdut, ci numai de câștigat. Arătați din om în om și dați din mână 'n mână revista „Stâna”, care poartă slova noastră oierească.

Cum a zis Avram Iancu la 1848. „Suntem gata”. „No hai”, așa să putem zice și noi acum! Conducătorilor noștri le spunem: „Duceți-ne pe drumul luminei și suntem siguri, că vom înfige cuțitul de argint pe crestele victoriei”.

București, August 1937.

Ion L. Apostoloiu

doctorand în Științele Economice și
Financiare.

Ajun de plecare...

S'a pãlit negãra
A pierit și vara ...
Ziua Crucii, iatã,
A trecut de-odatã...

Vãrfu i trist, cã el,
Fãrã nici-un miel,
Are sã rãmãnã
Peste-o sãptãmãnã.
Sau poate chiar mãnẽ,
Nu va fi un cãnẽ,
Nici mieii, nici mioare,
Ca sã-l mai mãsoare.
Negara-i pãrlitã
Și mult prea mãhnitã,
Cã mieii dîn ea
Rup doar ici-colea.
Cã mãndre mioare
Trec tot cãlãtoare
Și-așteaptã plecarea
Ca berzele marea...
Prin pãduri suspine
De durere pline,
C'or rãmãne goale
De mãndre ciopoare.

Zile 'ntunecoase,
Frig ce intrã'n oase,
Iar la colț de stãnã
Șuer de furtunã.
Plãnge la celar
Ușa cu amar.
Și ce trist suspinã
Vântul prin vãrghinã!
Dîn vatrã cenușa
Vrea sã spargã ușa.

In apus de soare,
Jos in lãsãtoare,
Sbiarã o mioarã
Lung de te 'nfioarã...

Iar mai sus ciobanul
Iși cãntã aleanul
Cerulei posac,
Vãrfului sãrac,
Bradului frumos
Ce plãnge duios.

Șipoțelu 'n vale
Plãnge de 'ntristare,
Nevãzând copii
In juru-i sglobii.
Nu mai vin nici fete
Aci sã le 'mbete
Apa fermecatã,
Dragostea curatã.
Vânt dîn curmãturã
Suflã și îi furã
Apa cristalinã.
El de dor suspinã...
Și plãnghând — de jale —
Curge trist la vale...

Nu mai sunt nici jocuri
Seara lângã focuri.
Seara lângã vetre
Jalnic cor de fete,
Destrãmând ușor
Dor țesut cu dor
Și torcând in furcã
Dor pribeag — de ducã —

.....
Și'n pustiu de noapte
Nu mai sãnt dulci șoapte ;
Doar pe la hotare,
Latrã cãinii tare ;
Presimțind, cã mãnẽ
Stãpãn va rãmãne,
Stãpãn pãn' la anul,
Ursul dolofanul!...

Pr. I. Boțocan.

Tâlcuri mărunte.

Călătoream, mai zilele trecute, cu trenul dela Simeria spre București. Ocupasem loc în compartimentul unui vagon sârbesc, laolaltă cu încă trei domni, care păreau a fi de prin părțile locului. În adevăr — am aflat mai pe urmă — unul era muncitor la societatea de cărbuni „Petroșani“, altul, maestru la Fabrica de armament dela Călan, iar celălalt, cel mai tânăr dintre toți, era meseriaș la Atelierele Căilor Ferate din Simeria-Hunedoara.

Curând dela plecarea trenului o discuție vie s'a iscat între cei trei tovarăși de drum. Se pusese problema dacă ortodoxismul e mai bun decât catolicismul și dacă n'ar fi mai potrivit să avem o singură limbă și un singur fel de religiuine pe întreg pământul.

Soluția problemei a fost găsită de toți în acelaș fel și anume: omul nu trebuie să fie nici ortodox nici catolic, nici protestant, nici altfel, fiindcă religia în general constituie o piedică în calea aspirațiilor omenești. Biserica și preoții, spuneau ei, zădărnicesc evoluția firească a societății.

Am rămas surprins nu atât de concluzia greșită la care au ajuns ei, cât mai ales de unitatea lor de vedere. De unde atâta asemănare între părerile sau mai potrivit spus, între greșelile de înțelegere a trei oameni care se cunoscuseră abia cu trei ore înainte?

Mi-am dat seama imediat, că mă găsesc în fața la trei adepți inflăcărați ai comunismului ateist. Și până la București m'am străduit fel și chipuri să le tâlmăcesc rostul credinței creștine și al bisericii în viața unui popor. Le-am amintit momente de grea încercare din trecutul neamului nostru, când numai mulțămită Bisericii și credinței în atotputernicia lui Dumnezeu am rezistat și am învins peste veacuri; le-am arătat necesitatea credinței în viața țaranului nostru obidit care, oricum, atunci când se găsește la grea cumpănă se întoarce pios cu gândul spre Cel de Sus, alinându-și

astfel necazurile. Pentru clasa de jos, Biserica este farul călăuzitor al vieții; a-i distruge biserica înseamnă a-i tăia singura lui nădejde.

Zădarnice mi-au fost însă toate eforturile căci felul lor de a gândi numai prin prisma ideilor marxiste nu putea fi schimbat prea ușor cu argumente de natură etică-spirituală — mai ales că doctrina comunistă nu admite existența spiritului.

În cele din urmă m'am văzut nevoit să le arăt deadreptul pericolul către care merg fără să-l bănuiască. Mirajul unor iluzii vânturate din belșug la răscruce de suferință omenească, e prea obsedant pentru ați da seama de prăpastia către care alții te îndreaptă cu gânduri ascunse.

M'au înțeles îndeajuns — au recunoscut-o chiar ei — însă n'au voit să creadă, că problema socială de astăzi ar putea fi rezolvată pe alte căi decât prin comunism.

Faptul și întâmplarea aceasta m'au îndemnat să scriu cele ce urmează, desvăluind în adevărata ei lumină întreaga utopie comunistă.

Acest sistem de politică economică și socială, comunismul, se sprijină în primul rând pe principiul de egalitate a tuturor oamenilor și'n al doilea rând pe desființarea proprietății individuale. Vom vedea mai jos întrucât aceste două principii de bază ale comunismului pot rămâne în fața criticelor aduse de realitatea vieții și de starea de fapt a lucrurilor.

Să deslușim mai întâiu noțiunea de egalitate. A fi egal înseamnă în înțelesul juridic al cuvântului, a fi asemenea, a fi la fel. Îndeobște, se zice despre două lucruri că sunt egale atunci, când din punct de vedere cantitativ reprezintă aceiași unitate de măsură.

O vorbă din bătrâni grăește cu multă înțelepciune: „cinci degete are o mână și nici acelea nu se potrivesc”. Cu atât mai mult, nu sunt și nu pot să fie la fel oamenii. Fiecare individ își are o personalitate proprie, un caracter al său înăscut. Unul e înzestrat cu anumite calități și forțe creatoare, în timp ce altul nu

are decât defecte și predispoziții de inactivitate. Unul e mai inteligent, altul mai puțin inteligent etc.

Această inegalitate firească, inevitabilă, care își are originea în însăși natura omenească nu depinde de voința mărginită a noastră. Așa dar, e o prostie a crede că prin măsuri artificiale de autoritate și prin diferite legi s'ar putea înlătura vreodată acest fel de inegalitate.

Asta nu înseamnă însă, ce-i drept, că printr'o educație înțeleaptă și prin învățatură nu s'ar putea oarecum micșora deosebiriile acestea dintre oameni. Dar adevărul este că inegalitățile provenite din diferența în facultățile morale și fizice ale indivizilor, există și vor exista întotdeauna.

Ar putea fi vorba acum de o egalitate luată într'alt sens și anume o egalitate de drepturi și datorii. Revoluția franceză pe lângă libertate a câștigat și acest principiu, prin desființarea claselor sociale. Pretutindeni acest sens de înțelegere al egalității a fost adoptat ca o operă de echitate socială a secolelor trecute. E adevărat că foarte puțini înțeleg lucrurile așa cum trebuie. Toți ar vrea să fie egali cu cei de sus, nu cu cei de jos, sau cum zice poetul nostru Alexandrescu: „*cu lei iar nu cu căței*“. Totuși astăzi putem spune, că nu mai există deosebiri de naștere și de clasă socială.

Dar doctrinarii comuniști merg mai departe și cer o egalitate și mai largă în sensul ca toți oamenii să fie la fel din punct de vedere material; ei vor deci o egalitate de avere. Fără îndoială această pretenție este o curată aberație. Chiar admitând cazul că la un moment dat s'ar realiza întru totul acest principiu, e greu totuși a crede că situația s'ar putea menține multă vreme. Cei harnici și înzestrați dela natură, prin activitatea lor se vor îmbogăți, iar cei trândavi vor sărăci în mod fatal. Sunt atâtea cazuri când copiii aceluiași părinte, crescuți sub aceeași disciplină și educație, ajunși în lupta vieții cu aceeași cotă de moștenire, deci egali în ce privește averea, nu se pot menține la același nivel material și moral. Unul va urca mulțămită cali-

tăților sale, pe scara socială, iar celălalt s'ar putea să scoboare în haosul mizeriei și al imoralității. De ce această dezechilibrare? N'au fost ei la început egali din punct de vedere moral și material?

Și doctrinarii comuniști și-au dat seama de acest sfârșit inevitabil. Pentru a-și consolida sistemul ei au fost nevoiți să recurgă la desființarea definitivă a proprietății individuale. Dar despre această idee, tot atât de nepotrivită ca și prima, ne vom ocupa rândul viitor.

Victor Gh. Cosma.

Destin.

*Pe culmi de stâncă și calvar
ați zăbovit
în veacuri și nevoi,
Doinind jelanii pe altar
de gând robii
nădejzilor în vremuri noi.*

*Destin
de cremene și chin
ați frânt în ani de strâmtorare;
De-acum un soare nou, mai cald
răsare
peste gurile de iad...*

V. G. COSMA.

Leagănul tot neamului.

Un pribeag cum altul nu-e,
Urcă'n cet o cărărie...
Și cum merge și cum sue,
Vântu 'ncearcă să-i tot spue
Că-i pribeag cum e și el,
Tot atât de singurel...
E păstorul de prin munți
Ce pe vârfuri sunt cărunți;
E păstorul cel cu turme,
Care 'și pierde-ale lui urme
Ca necazul să și-l curme,
Prin cel codru nepătruns,
De secure neajuns;
Prin cel codru 'n cetinat,
Cel de pasări colindat —
Ce cu freamătul său lin,
Aduce'n suflet alin
Și'n priviri numai senin!...

Muntele, altarul sfânt,
Loc de vechiu așezământ
Și de tainic legământ,
Unde s'au păstrat curate
Și de dușmani neafiate...
Lucrurile cele sfinte
Ce prin vremuri înainte,
Vor fi cum au fost mereu,
Cum a vrut și Dumnezeu...:
Comoara neprețuită
Cea din suflet răsărită,
In gânduri insulețită
Și din fluere grăită;
Comoară de suferință,
Făurită prin credință
Intr'o sfântă biruință...
De a face cu puțință
Să rămână ca o stâncă,

Neamul nostru — care încă
N'a știut ce'nseamnă bine,
C'au bătut vânturi străine,
Multe neguri aducând,
Intunec greu lăsând
Peste vremile străbune,
Care-au fost cu mult mai bune,
Precum tot ce-i vechiu ne spune!
Din trecut îndepărtat,
Neamu'ntr'una s'a luptat
Pentru visul lui curat,
Pentru care a'ndurat,
Câte'n lume tot străbat,
Pân'ce visul s'a 'ntrupat...
El amarul și-a cântat
Și ta'nic și l'a'necat,
Prin cel codru intunecat!?

De-acel sbucium greu de vremuri,
Orișicare te cutremuri!...

De străbați acest pământ
Simți florul cel mai sfânt,
Că-i pământ sfințit cu sânge...
Când îl calci îți vine-a plânge!...

Leagănul tot neamului,
Lăcașul aleanului,
Unde-i greu dușmanului...:
E pădurea brazilor
Din cununa munților,
Care-i totdeauna verde,
Pe Român să-l tot desmierde
Când doinind cu dor se pierde...:
Ori cu oile în vale,
Ori rătăcitor pe cale
Cu sufletul plin de jale...

In umbrarul din pădure,
 Unde farmecul să-l fure,
 Ca la murmur de isvor
 Și cuprins de-un sfânt fior,
 De durere innecat,
 El să cânte ne'ncetat
 Dintr'un fluer fermecat!...
 Când e'n codru singurel,
 Câte nu gândește el?...
 Câte doruri nu suspină
 De-o durere fără vină,
 Cu nădejdea spre lumină,
 In al doinei plânsset greu,
 Ce'n fluer plânge mereu?!
 Câte fluerul tot spune...,
 De-ar ști lumea să le-adune
 Și ori cât ar fi de multe
 Toate cu drag să le-asculte,
 Să le poarte'n a ei minte
 Și să le binecuvinte...,
 Toate câte pier în taină,
 Plânse — și nu se destaină —
 Având graiul nostru, — haină?!
 Graiul ferecat în munte,
 Ce prin vremi putu să'nfrunte
 In noianul de nevoi
 Al străinilor puhoi,
 Rămânând tot graiul sfânt,
 In al țării scump pământ!...
 De-ar ști lumea ce'nsemnează
 Când prin noapte trece-o rază
 Și că graiul într'o țară
 E ca floarea'n primăvară,
 Cu durere s'ar pătrunde
 De-orice murmur blând de unde
 De orice batere de vânt
 Și de orice scump cuvânt,
 Care'n dulce legământ,
 Prinde-al sufletului glas
 Care'n cânturi a rămas!...

Ca durerea să și alinte...,
 Păstorul în dulci cuvinte
 Către brazi — spre mângăere —
 Glăsuește cu durere:
 „Mândri brazi incetinați,
 Dece voi vă legănați?!”...
 De durere se pătrund
 Brazii toți... și toți răspund:
 „Cum să nu ne legănăm,
 Când noi toamna așteptăm!...
 Că de vrem sau de nu vrem,
 Iarăș singuri rămânem!...
 De cu toamnă au să plece,
 Pân' la Vale s'or petrece
 Măndrele voastre ciopoare,
 Ce-mi treceau peste isvoare;
 Când pe culmi treceau cocori,
 Ele'n plaiu spuzit cu flori,
 Se pierdeau pe lăsători.
 Și-mi treceau peste suișuri
 Spre-ale codrilor destășuri,
 Depărtându-se incet
 In umbrarul din brădet,
 Cum se mistue în zori
 Cântul de privighetori...;
 Că în murmurul de graiuri
 Ce s'aude peste plaiuri,
 Când tălângile suspină
 Din colină în colină,
 Simți cum toate'n lume trec
 Și de-apururi se petrec!?...
 Vor pleca din vârf de munte
 Mieii turmelor mărunte
 Și vor trece pe pripoare
 Drăgălașele mioare!
 Dragă prietene, tu știi
 C'or rămâne stâni pustii!?...
 Și cu noi cine rămâne,
 Freamătul pustiu să'ngâne?
 Cine-o mai veni la șipot,

Să asculte-al apei clipot?
 În a apei oglindire,
 Cin'va pune o zâmbire?
 Decă chip îi va fi dor,
 Când nu-i nîme la isvor
 Ca în unde să aleagă,
 Fața ce-i va fi mai dragă?!
 S'or duce de-arîndul toate,
 Rămânând pustietate
 Și în urmă va răzbate,
 Numai vîntul rătăcit
 Într'un jalnic țiuit!
 La a stîniî cheutoare...,
 A pustiu, — cu'nfiore,
 El va țiuî mai tare,
 Aducînd cutremurare
 Pe-ale culmilor pripoare!
 Și-or să bată vînturile
 Năruind pămînturile
 S'or strica isvoarele,
 S'or mări ponoarele;
 Iar păstorii ne-or jeli,
 Când cu greu ne-or părăsi!?..."
 Ca în noapte adîncit,
 De prea multe chinuit,
 Și pătruns adînc de dor...,
 Glăsuî blîndul păstor:
 „Mândri brazi, cu negre cetîni —
 Păstorii de vă sunt prieteni
 Vouă, care sunteți teferi,
 Când prin crengi purtați luceferi,
 Care'n nopți de voi s'animă
 Cu o tainică lumină,
 Nu uitați că'n primăvară,
 Vor veni păstorii iară!
 Și în blînde primăveri,
 Raiu de sfințe mîngăeri —,
 Cu mult dor o să răsune
 Fluierul, a rugăciune,
 Chemînd iarăș vremi mai bune!
 Și ca glasul când l'ncetîni,

Va răsbate printre cetîni...
 Plînsul lui nemîngăiat
 Și prea mult îndurerat,
 Plînsul lui necunoscut
 Ce de mult l-am petrecut...;
 Și l-am petrecut prea mult,
 De nu pot să-l mai ascult,
 Decît cu ochi lăcrimați,
 De dor mult înfiorați
 Și de chin întunecați!...
 Cînte, dulce fluer, cînte...
 Inima să mi-o frămînte,
 Sufletul să-mi pustiască
 Iară jalea mea să crească...
 Cînte fluer, tot a jele
 Toate dorurile mele!"...
 Codru'n freamăt răscoli,
 Din adîncu-l se trezi,
 Pe păstor îl ferici...;
 Cu a frunzelor șoptire
 Li aduse mulțumire,
 Pentru-atîta înfrățire!
 Păstorul de cînt'a jale,
 Toate se opresc în cale.
 El a jale să tot cînte,
 Pasările să se'ncînte,
 De-așa cîntăreț duios,
 Care'n tremur dureros
 Iși tot cîntă dorul lui,
 În mijlocul muntelui,
 Prin freamătul codrului,
 La cotul priporului
 Unde-i greu isvorului,
 Că-i valea ponoriui,
 Care-i sfarm' argintul lui
 Alb ca floarea crinului...
 Oglinda seninului,
 Șopotul suspinului!...
 Iși tot cîntă dorul lui —
 Cum în lume altul nu-i...,

În tot lungul drumului,
 În tot largul câmpului,
 Nici în fuga vântului
 Pe'n tînsul pustului,
 Nici în sborul gândului
 Spre slava seninului.
 Că Românii-i călător
 Și e mult îndurător...,
 Crede jalea tuturor!
 Într'una-i ră-ăcitor
 Prin lume cu al lui dor.
 De se duce oriștunde,
 Numai jalea îl pătrunde...;
 Încă mai ales atunci
 Când se pierde'n crîng și lunci
 Și la glasul codrilor
 Depe malul apelor,
 Se uită nedumerit
 Cu un gând nelămurit,
 Să măsoare'n lung cărarea,
 În gânduri tot cu visarea
 Ca să'n lăture uitarea —,
 De pe tot ce-a fost frumos,
 În tot drumul lui spinos!...
 Cât s'ar duce de departe
 De jale nu se desparte
 Mai ales atunci când sue
 Pe-a codrului cărărie,
 Spre-ale munților izvoare
 Cu valuri tremurătoare,
 Care'n raze vii de soare
 Se fac mai strălucitoare
 Și mai mult fermecătoare
 Și parcă mai grăitoare
 Când pe maluri..., visătoare,
 Vede... floare lângă floare,
 Blande și desmierdătoare!...
 Fiecare îi arată
 Fața ei neîntinată,
 Tot cu lacrimi rourată!

Când Românul pribegeste,
 Dacă el se ostenește
 Și'n codru de se oprește
 Într'un loc și poposește...,
 Vântul tot mai pribegeste...,
 Codrul prinde de jelește,
 Jalea lui tot crește, crește!...
 Și cum crește jalea lui
 Cum nu e a nimănu,
 Izvoarele se frămîntă
 Și cu valurile cîntă
 Și'n cîntec binecuvîntă
 Totdeauna călătorul...
 El îi este frățiorul,
 Care îi cunoaște dorul!
 Iar izvorului îi place
 Să curgă în dulce pace,
 Tot prin verdele umbrar,
 Ce prin vremi a fost altar
 Pentru al iubirii har...
 Când pe cer stele răsar
 Și el umblă tot hoinar,
 În el se aprind lumini
 La care poți să te'nchini...,
 Că'n a nopților tăcere
 În izvor e o durere!
 E durerea ce-o ascunde
 Șopotul făcut de unde,
 Că el este slujitorul
 Și mereu străjuitorul
 Ce ne poartă'n lume dorul...
 Dorul, dorul cel mai sfînt,
 Pentru care nu-i cuvînt...:
 De-a păstra acest pămînt!...
 Călătorul care trece
 Și cu pasul lui petrece
 Muntele'n cealaltă parte,
 De jale-o să aibă parte!...
 Că în munte se ascunde
 Dorul care ne pătrunde
 Și într'una ne aține,

De-a dori locuri străine.
Mândra muntelui cunună,
S'o păzim cu voe bună
Și s'o ținem neștirbită,
Că-i dela străbuni primită!...

Când Românul e pe cale
Odihnește tot în vale,
Să bea apă din isvor
Lîmpede, răcoritor,
De durere-alinător,
De viață 'ntăritor;
Și înduioșat să cânte,
Dar nimic să nu cuvânte
Și în tainică tăcere
Să urzească din durere...:
Cântecul cu glas duios,
Ce șoptește tânguios
Și atunci când îl auzi,
Il ascuți cu ochii uzi!?

Greul vieții se tot leagă
De viața lui pribeagă,
Ca pe lumea asta 'ntreagă
Nimeni să nu-l înțeleagă,
Că'n lume-s atât de multe
Și nu-i nimeni să le-asculte!...
De aceea călătorul
Se'nfrățește cu isvorul,
Doar el poartă'n gând cernite
Veșnic, veșnic tănuite...:
Florile durerii lui...
Nu le spune nimănui;
Ca isvorul care'n unde
O comoară 'ntreag' ascunde,
De dureri din lume strânse
Și'ntr'una de valuri plânse.
Că în el se oglindește
Lumea care pribegește
Și-i mărește apa lui,

Tot cu plânsul ochiului;
Și ascultă'n șoapta lui,
Cine știe, plânsul cui!?
Cine știe, dacă'n plânsul
Ce mereu îl poartă'ntrînsul,
Nu va plânge lumea toată,
Cum n'a mai plâns niciodată,
Când munții s'ar nărui
Și pădurile-ar pieri?!...

Păstoru-i făcut anume —
De când este lumea, lume —,
Să se ducă'n orice parte,
Tot mereu..., tot mai departe
Și să poarte'n a lui minte...:
Cele mai adânci cuvinte,
Cele mai duioase cânturi,
Pe pământ între pământuri —,
Dintr'a zărilor lărgime —
Care n'o cuprinde nime:
Innecat de plâns și jale,
Se tot pierde'n mândra vale
Presărând pe strâmta cale,
Florile durerii lui...:
Stropii calzi ai ochiului!...
Pe cărări s'or tot prelinge,
Dar durerea-i n'o va stînge
Și din ea va răsări —,
Ce în veci nu va pieri!...
Viersul cântecului sfânt,
Cum nu-i altul pe pământ,
Că-i al doinei fermecate
Ce în suflele străbate
Și le lasă'nfiorate,
În a lor singurătate,
Pe cărări,le umblate!?
Doina dorului pribeag...
Ce'n al zilelor șirag
Trecând codrul cel de fag,
I-a jelit mereu cu drag!!!...

ION I. ȘTEFU, învățător
Vaideeni—Vâlcea.

Al XI-lea Congres mondial de lăptărie.

Azi, Duminică 22 August 1937, orele 11, în impunătoarea capitală a celui de al 3-lea „Reich“, în Berlin, în mărirea sală a operei „Kroll“, în prezența ministrului de Agricultură și Alimentație al Germaniei și în prezența a peste 3000 de delegați din 50 țări, s'a deschis, cu un fast deosebit, cel de al XI-lea Congres Mondial de lăptărie.

Celelalte congrese mondiale de lăptărie s'au ținut precum urmează:

În 1903 în Bruxelles, în 1905 în Paris, în 1907 în Haga, în 1909 în Budapesta, în 1911 în Stockholm, în 1914 în Berna, în 1926 în Paris, în 1928 în Londra, în 1931 în Kopenhaga și în 1934 în Roma-Milan.

La actualul congres au fost reprezentanți din: Egipt, Argentina, Australia, Belgia, Brazilia, Bulgaria, Canada, Ceylon, Chile, Columbia, Costa-Rica, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Grecia, Anglia, Guatemala, India, Iran, Islanda, Italia, Japonia, Jugoslavia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Mexico, Noua-Zeelandă, Nicaragua, Olanda, Norvegia, Austria, Panama, Peru, Polonia, Portugalia, România, San-Salvador, Uniunea Africii de Sud, Suedia, Spania, Cehoslovacia, Ungaria, Uruguai, Statele Unite ale Americii, Venezuela.

La intrare, ca și în sala operei „Kroll“ atârnav drapelurile statelor participante! La orele 11 orchestra întonează o frumoasă cântare. După aceea președintele congresului salută țările participante.

Vorbește apoi *J. Maenhaut*, președintele Federației Internaționale de Lăptărie, arătând problemele, ce interesează lăptăria mondială și pe cari congresul le va debata.

Șirul cuvântărilor e închis de Ministrul de Agricultură al Germaniei, de Dr. W Darré, arătând în linii generale situația lăptăriei în Germania și grija pentru pregă-

tirea acestui congres, spre a asigura un cât mai mare progres al lăptăriei de pretutindeni.

Deschiderea Congresului a fost precedată de deschiderea *Expoziției internaționale de lăptărie*, care a avut loc Sâmbătă, 21 August, orele 11³⁰, tot în prezența Ministrului de Agricultură al Germaniei. Despre această expoziție, se va scrie în această revistă altă dată.

Deschiderea congresului a fost precedată și de mai multe ședințe speciale, cari au început Miercuri 18 August.

Așa s'a ținut o ședință a Biroului Congresului, a comisiei internaționale de brânzeturi, de igiena laptelui, pentru laptele praf, pentru concursul de găsirea celui mai bun unt etc.

Azi după amiazi, se continuă vizitarea Expoziției Internaționale de Lăptărie, iar mâine Luni 23 August vor începe debaterile propriu zise ale congresului.

La congres se vor debata următoarele probleme, cuprinse în 25 de întrebări:

Secția I-a: Producția laptelui, Lăptăria la tropice, cuprinzând: 1. Insemnătatea controlului producției de lapte; 2. Hrănirea vacilor de lapte din punct de vedere economic; 3. Insemnătatea curățeniei grajdului; 4. Răspândirea și combaterea „brucellozei“; 5. Lăptăria la tropice.

Secția II-a: Transformarea și prelucrarea laptelui, Imbunătățirea calității produselor laptelui cuprinzând: 1. Lapte alterat din punct de vedere practic și științific; 2. Formarea aromei și conservarea untului; 3. Pasteurizarea laptelui pentru fabricarea diferitelor brânzeturi; 4. Valorificarea laptelui smântânit, a zarei și zerului; 5. Imbunătățirea calității laptelui și produselor lui.

Secția III-a: Legi, desfacerea laptelui și a produselor lui, învățământul laptelui cuprinzând: 1. Reglementarea internațională a producției și comerțului de brânză topită; 2. Măsuri pentru desfacerea rațională a

laptelui și derivatelor lui; 3. Măsuri pentru obținerea unui lapte igienic; 4. Organizarea lăptăriilor private și în comun; 5. Invățământul laptelui (practic și științific).

Secția IV-a: *Mașini de lăptărie, tehnica în lăptărie, cuprinzând*: 1. Planul și construcția unei lăptării; 2. Mijloace tehnice pentru tratarea și transportul laptelui; 3. Inzestrarea lăptăriei pentru producerea de material de pachetat; 4. Economia energiei într'o lăptărie; 5. Dezvoltarea uneltelor și mașinilor de lăptărie în funcție de materie de construcție.

Iată deci toate problemele de producție, transformare și prelucrare a laptelui, precum și cele de producție etc. mai economică și de o valorificare cât mai rentabilă, studiate și discutate la Berlin pentru asigurarea progresului lăptăriei și economiei din lume.

Berlin, 22 August 1937.

Ing. I. Dăncilă.

Epigramă.

Unui anonim.

*Deduc că posezi material și te crezi fericit,
 Inșă ești destul de sărac, dar ... fericit!
 Deci, decât grijă străină a purta
 Mai bine abecedarul l'ai repeta!?*

Maria Russu, Isvoarele-Mehedinți.

Importanța oieritului pentru combaterea dușmanilor animalii ai plantelor.

Oieritul este o îndeletnicire, care are o importanță netăgăduită din foarte multe puncte de vedere. El mai poate îndeplini însă și un alt rol, căruia până acum nu i s'a dat atenția cuvenită, dar care ar putea să aibă în anumite împrejurări o mare însemnătate pentru rezolvarea unei probleme ce, pe zi ce trece, devine tot mai importantă, anume problema combaterii dușmanilor agriculturii. Combaterea acestor dușmani cu ajutorul animalelor folosite omului, așa numita combatere naturală, este câteodată singura care se poate aplica și în cazuri speciale de preferat combaterii cu ajutorul diferitelor mijloace chimice, care prin faptul, că necesită cheltuieli foarte mari, devine de cele mai multe ori nerentabilă.

În lupta contra dușmanilor animalii ai plantelor, agricultorul poate avea în oile sale aliați foarte prețioși. După cum știm multe insecte vătămătoare plantelor agricole își petrec o parte din viață în pământ sau pe plante. În pământ ele se găsesc sub formă de larve sau pupe și în multe cazuri foarte aproape de suprafața pământului. Pășcând cu oile un câmp infectat se vor distruge o mare parte din acestea, fiind strivite de picioarele oilor. Puterea de îndesare pe care o are piciorul unei oi asupra pământului este foarte mare, dacă ne gândim, că pe suprafața aceea mică de pământ, cât acoperă copita, apasă la un moment dat o greutate de 40 kg. sau și mai mare.

Între larvele care trăesc în pământ sunt de amintit, ca unele dintre cele mai vătămătoare mai ales culturilor de plante rădăcinoase (sfeclă, cartofi, morcovi, etc.), omizile pe pământ, care sunt larvele fluturului numit buha semănăturilor (*Agrotis segetum*). Aceste omizi, mai ales când sunt mari, stau ziua ascunse în pământ și rod rădăcinile iar noaptea ies afară și mănâncă frunzele și tulpina diferitelor plante. În pământ ele se afundă cam 1—3 cm. astfel că prin trecerea cu oile, ele pot fi în mare parte distruse. Tot în pământ se mai găsesc larvele de cărăbuș foarte stricătoare rădăcinilor plantelor. Partea femească a acestor gândaci depune ouăle în ogoare dar foarte des și în terenurile acoperite cu plante de nutreț mai ales în pășuni și fânețe. Larvele ieșite

din aceste ouă vin de multe ori până aproape de suprafața solului, pentru a roade la rădăcini sau la baza tulpinei.

În pământ mai trăesc și larvele altor insecte foarte vătămătoare pentru agricultură ca: larvele viermelui sârmă (Agriotes), larvele fânțaroilor (Tipula), etc., în combaterea cărora oile pot aduce deasemenea servicii prețioase.

Pentru combaterea altor insecte vătămătoare o mare importanță are pășunarea miriștilor curând după recoltă. Din boabele scuturate la secerat și căzute la pământ răsar noi plante, pe care își depun ouăle unele dintre cele mai vătămătoare insecte ale pășoaselor de toamnă, anume musca frit (Oscinis), musca Hesselor (Cecidomyia) și musca paiului (Chlorops). Pășcând miriștele se distruge multe ouă și larve ale acestor insecte, contribuind astfel într-o măsură apreciabilă la micșorarea pagubelor pe care le pot produce aceste insecte. Deasemenea se mai obișnuiește să se pască cu oile semănăturile de toamnă, mai ales cele semănate de timpuriu, pentru a nu intra prea dezvoltate în iarnă. Această pășunare se recomandă însă și când semănăturile au fost atacate de speciile de muște amintite mai sus, cum este cazul mai ales atunci când semănatul s'a făcut de vreme. Larvele acestor muște se găsesc în tulpinița tinerelor plante, deasupra locului de unde planta crește. Pășunând, oile mănâncă de obicei partea unde se găsesc larvele, distrugându-se astfel o mulțime de larve și salvând dela moarte planta, care poate lăstări din nou, dacă pășunatul s'a făcut rațional. Deaceia se va da o atenție tehnicii pășunatului, având grija ca oile să nu rupă plantele prea scurt, în care caz pagubele sunt mai mari decât foloasele. Pășunatul se va face pe vreme uscată iar oile nu trebuie să zăboviască decât numai puțin timp pe acelaș loc (să fie mânaie mai repede).

O altă insectă vătămătoare pentru cereale este viespea paiului (Cephus pygmaeus) a cărei larvă trăește în interiorul paiului de cereale. La maturitatea plantelor ea se găsește înăuntru și la baza paiului (aproape de rădăcină), astfel că la secerat rămâne pe câmp în miriște. Trecând cu oile peste o miriște infectată, acestea călcând pe paiile în care se găsesc larvele strivesc o mare parte din ele.

Și în combaterea șoarecilor de câmp, oile pot contribui într-o oarecare măsură. Pe un teren invadat de șoareci oile astupă prin călcare găurile acestora. Șoarecii încercând să le destupe sunt observați mai ușor de păsările răpitoare și înhățați.

Afară de aceștia mai sunt și alți dușmani animalii ai plantelor, în combaterea cărora oile pot aduce servicii prețioase. Tot așa de importante servicii mai pot aduce oile și în combaterea diferitelor boale criptogamice ale plantelor cum sunt ruginile, făinarea, etc.

Așa dar creșterea oilor poate avea legături în modul văzut mai sus cu protecția plantelor, putând fi pusă de multe ori cu succes în serviciul acestora.

E. RĂDULESCU.

Lacrimi...

*Te-ai dus, o dulce vară,
Te-ai dus într'altă țară
Și ne-ai lăsat pustii.
Stai mult pân' ai să vii?*

*Căci codru 'mbracă haină 'nchisă
De dorul tău, și lunca-i tristă,
Și cade frunza de prin vii —
Stai mult pân' ai să vii?*

*Nici izvoarașul nu mai cântă
Povești de dragoste și dor —
Și oile cobor la vale
Și toate visurile mor...*

*Și nici luna nu mai zâmbește
Pe poteca dintre brazi.
Fluerul nu mai doinește,
Stinse-s visurile azi...*

.

*Inimile sunt pustii,
Când ai să vii, când ai să vii?*

MARIA MUNTEAN.

Pagina economică

— Primăvara secetoasă a oprit, în cea mai mare parte a țării, dezvoltarea normală a cerealelor de primăvară.

Dacă recolta grâului de toamnă se poate considera mijlocie, atunci a cerealelor de primăvară a fost slabă.

Ploile din a doua jumătate a lunii Iulie și întâia jumătate a lunii August au ameliorat mult situația porumbului, chiar și în regiunile unde recolta se credea compromisă. Deasemenea s'a îmbunătățit și situația pășunilor.

În Ardeal dacă vremea va fi bună, se va avea o recoltă bună de porumb.

Actualul preț al cerealelor se va menține sau chiar va mai crește.

— **Cel mai bun unt.** La congresul mondial de lăptărie dela Berlin, ce are și o expoziție mondială de lăptărie, se va căuta și care țară fabrică untul cel mai bun.

La acel concurs (cel dintâiu concurs internațional de acest fel), iau parte peste 20 țări și anume: 1. Estonia cu 20 de probe; 2. Finlanda cu 16; 3. Franța cu 17; 4. Lituania cu 7; 5. Olanda cu 20; 6. Norvegia cu 20; 7. Austria cu 20; 8. Polonia cu 16; 9. Africa de sud cu 20; 10. Africa de sud-vest cu 10; 11. Suedia cu 10; 12. Cehoslovacia cu 20; 13. America de nord cu 20; 14. America de sud cu 20; 15. Germania cu 20; 16. Danemarca cu 20; 17. Ungaria cu 4; 18. Belgia cu 17; 19. Italia cu 3; și 20. Australia cu 4 probe.

— **Exportul Austriei în Iunie a. c.,** a fost de 17.1 vagoane unt, din cari 10 vagoane în Germania, 4.6 vagoane în Anglia, 2.2 vagoane în Italia și 0.2 vagoane în Vatican. Brânzeturi s'au exportat 41.6 vagoane, din cari 23.4 vagoane în Germania, 6.1 vagoane în Italia, 5.9 vagoane în Franța, 3.9 vagoane în Ame-

rica, 1.3 vagoane în Belgia, 0.8 vagoane în Cehoslovacia, iar restul în Siria, Palestina, Egipt, Anglia și Olanda.

— Seceta din primăvară și căldurile mari din Mai, Iunie și începutul lui Iulie au influențat mult producția laptelui în general și în special laptelui de oaie. Toată lumea s'a plâns că oile au dat puțin lapte.

Rezultatul: brânză este puțină, de aceea începe a se căuta mai bine, iar prețurile par a se urca.

La 20 August a. c., laptele și produsele lui au avut următoarele prețuri la București*) și Cluj:

Denumirea produselor	București		Cluj	
	In mare (En gros)	In mic (En detail)	In mare (En gros)	In mic (En detail)
	1 Kgr. — Lei		1 Kgr. — Lei	
Urdă dulce	34	45	24	28
Telemea	36	44	25	36
Brânză de burduf smânt.	—	—	28	40
Brânză de burduf nesmânt.	48	60	38	48
Cașcaval de Penteleu .	56	64	44	56
Cașcaval Grecesc . .	56	68	50	64
Caș de oaie	—	—	26	36
Liptauer	60	68	48	56
Brânză secuiască cal. I.	—	—	32	36
" " " II.	—	—	24	28
Emental	60	80	56-100	64-120
Edamer	70	80	60	70
Trapist	60	72	46	52
Unt de vacă	60	64	70	80
Smântână	38	44	38	44
Roquefort românesc .	180	240	—	—
Roquefort francez . .	290	360	340	400
Lapte de vacă	—	—	4	5

*) Preturile la București ne-au fost date de firma Vlad et Comp.

Pagina „Uniunii Oierilor din întreaga țară“

Interesele fiecărui oier în parte și ale tuturor la un loc pretind participarea până la unul a oierilor la al 3-lea congres oieresc, care se va ține la 21 Noiembrie 1937 la Câmpulung—Muscel. Atâta atențiune ni-se dă, de câtă ne arătăm vrednici!

— — —

Din informațiunile pe care le are „Uniunea oierilor din întreaga țară“, producțiunea de lână a anului 1937 a fost aproape toată vândută.

O mare parte din ea a intrat în mașinile diferitelor fabrici.

O parte din lâna țurcană stă înmagazinată în magazinele diferiților fabricanți și comercianți, cari așteaptă să o treacă peste graniță.

Atragem binevoitoarea atențiune a On. Guvern și în special a d-lui ministru M. Negură, asupra acestui adevăr, cu rugămintea de a nu aproba export decât „Uniunii oierilor din întreaga țară“ singura îndreptățită și chemată a valorifica produsele oierilor români.

— — —

Avându-se în vedere necesitățile de postav și pături ale armatei a fost oprită la export și lâna țurcană.

În mod cu totul excepțional s'a aprobat „Uniunii oierilor din întreaga țară“, autorizația de a exporta 15 vagoane din acest soi de lână.

— — —

Atragem din nou și pe această cale binevoitoarea atenție a On. Guvern și mai ales a d-lui Ministru al Comunicațiilor asupra neajunsurilor și șicanelor ce fac oierilor diferiți drumari prin faptul, că le dresează procese verbale de contravenții și îi globeșc pentru că pasc zonele și șanțurile șoselelor, pe cari ei le arendează pe nedrept dela serviciile județene, făcându-și din ele un mijloc de câștig nedrept, fiindcă zonele și șanțurile trebuiesc să fie lăsate spre a fi păscute de călători și îndeosebi de ceice sunt nevoiți a colinda țara cu oile lor.

Ținem la dispoziția d-lui ministru astfel de procese verbale de contravenții și sentințe judecătorești aduse în baza noului cod penal, care trebuiește necondiționat modificat în părțile privitoare

la zonele și șanțurile șoselelor. — O pretinde aceasta interesele oierilor și oieritului românesc!

In atențiunea d-lui ministru de interne.

Oierii din comuna Covasna jud. Treiscaune, constituiți în reuniune a oierilor din acea comună se plâng și pe bună dreptate, că administrațiile comunale din județele săcuieste aduc hotărâri cari tind direct la desființarea oieritului românesc în aceste părți și prin aceasta la nimicirea bine înțeles și a românilor oieri din aceste județe, cari sunt în număr considerabil.

Rugăm pe dl prim ministru și ministru al internelor Gh. Tătărescu, care cunoaște trecutul oierilor și greutățile cu cari luptă ei să binevoiască a dispune, în baza unei anchete făcute la fața locului, anularea tuturor dispozițiilor, care lovesc de-a dreptul în existența oierilor și continuarea ocupației lor strămoșești.

Se aduce la cunoștința tuturor reuniunilor, că toate plângerile și întâmpinările ce i-s'au înaintat, privitoare la diferitele nevoi și doleanțe ale oierilor, cari le compun, că ele fac gândul de fiecare zi al conducerii Uniunii, care se străduiește din toate puterile a le da o fericită deslegare.

Stăruință și răbdare cere conducerea Uniunii tuturor reuniunilor și oierilor în lupta pentru înlăptuirea tuturor dezideratelor oierești.

Camera de Agricultură a județului Sibiu, a votat din suma prevăzută în bugetul anului în curs ca subvenție „Uniunii oierilor din întreaga țară“, un ajutor de Lei 5.000 oierului I. Cioran din com. Rășinar jud. Sibiu, pentru a-și cumpăra 4 berbeci de rasa Karakul.

Camera de agricultură Sibiu merită toată lauda pentru ajutorul și indemnul ce înțelege să dea oierilor și oieritului din acest județ.

Reuniunea oierilor din Covasna jud. Treiscaune ne înștiințează de faptul îmbucurător, că s'a prevăzut în bugetul în curs al Camerei de Agricultură a acelu județ o importantă sumă, din care să se ajute oierii spre a-și regenera rasa de oi cu berbeci Karakul.

Laudă se cuvine conducătorilor Camerei de Agricultură a județului Treiscaune pentru ajutorul ce înțeleg să dea creșterii oilor.

În legătură cu cumpărarea de berbeci Karakul, Uniunea oierilor este de părere, că în primul rând ar trebui regenerare rasele de oi existente cu berbeci buni din rasele, cari s'au dovedit mai bune în diferitele regiuni, ținându-se seamă bineînțeles de condițiunile și posibilitățile de creștere a lor. Caraculizarea și orice schimbare a raselor de oi să se facă cu plan și în baza unor serioase studii, bazate pe experiență.

Un frumos număr de oieri membrii ai reuniunii din Covasna s'au înscris cu însemnate cote în Cooperativa oierilor.

Ne întărim mereu.

O nouă reuniune de oieri a luat ființă în Bihor.

Oierii din comuna Roit jud. Bihor s'au constituit în reuniune a oierilor ca secție a „Uniunii oierilor din întreaga țară” întărind prin aceasta rândurile luptătorilor oieri, cari se străduiesc să întărească bunul nume al oierilor și să asigure noi condițiuni de progres oieritului românesc.

„Uniunea oierilor din întreaga țară” a primit procesul verbal de constituire al numitei reuniunii și a înscris-o între secțiile sale.

Noua reuniune a oierilor din comuna Roit jud. Bihor s'a constituit în ziua de 30 Iunie 1937, alegându-și următorul comitet de conducere:

Președinte: Teodor Lunčan, vice-președinte: Petru Lucaciu, secretar: Ioan Fărceuțe, casier: Petru Lascu, membrii în comitet: Iosif D. Blaga, Petru Câmpan, Dumitru Rațiu și Petru Cătană.

Cenzori: Gheorghe Mascuțiu, Gheorghe Moldovan și Simion Lunčan.

Urăm tinerei reuniuni din Roit înțelegere și spor la muncă spre binele oierilor cari o compun și a oieritului în general.

Di președinte al Uniunii regretă din inimă, că nu a putut răspunde invitației reuniunii din Titerlești-Mehediați de a vizita pe oierii titerleșteni în ziua de 29 Iunie 1937.

Motivul, că în aceea zi a fost petrecerea reuniunii oierilor din Poiana-Sibiului, la care a luat parte și dl ministru M. Negură.

Nădăjduște să aibă plăcerea de a fi în mijlocul lor cu altă fericită ocazie.

Din cauza aglomerării lucrului Uniunea a rămas în întârziere cu o seamă de răspunsuri.

Nădăjduim, că până la apariția revistei ele să fie date tuturor celor, cari le așteaptă poate cu nerăbdare.

În viitor ne vom sili să răspundem la timp.

În ziua de 22 August 1937, președintele „Uniunii oierilor din întreaga țară” a vizitat pe oierii din comuna Sadu-Sibiu, întreținându-se cu ei — în cadrul unei adunări convocată momentan — asupra diferitelor chestiuni cari interesează pe oieri.

Programul celui al 3-lea congres, care se va ține la Câmpulung—Muscel, va fi publicat în numărul pe Octombrie al revistei.

Ministerul de Interne Direcția Pășunilor trimite Uniunii oierilor cu adresa Nr. 4098—1937 copie de pe hotărârea Eforiei județene de pășuni Brașov, prin care se arată dispozițiunile pe cari numita eforie le-a luat, destinând pe regiunile agricole diferite terenuri pentru pășunatul oilor.

Se caută spre a fi cumpărate 150 oi țigăi rasă curată și 100 oi țurcane. Oi de rudă.

Ceice au de vânzare să se adreseze Uniunii spre a fi puși în legătură cu doritorii de a cumpăra.

Caseria Uniunii confirmă primirea următoarelor sume:

- a) Dela dl Nicolae Muntean președintele Uniunii Lei 14.329.—
- b) Dela reuniunea oierilor din Titerlești Mehedinți taxă
à 25 Lei cuvenită Uniunii pentru 20 membrii Lei 500.—
- c) Dela reuniunea oierilor din Loman—Alba taxa à
25 Lei cuvenită Uniunii pentru 4 membrii . . . Lei 100.—

- d) Dela reuniunea oierilor din Sadu-Sibiu pentru 21
broșuri „Noui zări pentru oieri și oierit“ à 20 Lei
minus porto Lei 520'—
- e) Pentru două broșuri „Noui zări pentru oieri și
oierit“ Lei 40'—

— — —

Recomandăm oierilor noștri cu toată căldura să cumpere lucrarea dlui Dr. N. Teodoreanu, directorul „Oieriei Pallas“, intitulată: „Creșterea oilor“. Este o carte plină de învățături și mare folos pentru oieri.

— — —

Statutul-tip pentru reuniuni ale oierilor și cel al „Uniunii oierilor din întreaga țară“ sunt tipărite în broșura „Noui zări pentru oieri și oierit“ scrisă de N. Muntean președintele Uniunii.

— — —

Sunt stăruitor rugate toate reuniunile și ceice au de plată anume sume către Uniune să le achite.

— — —

Pentru calendarul „Uniunii oierilor din întreaga țară“ pe anul 1938 și care va apare neîntârziat după al 3-lea congres se primesc înscrieri de pe acum.

Reuniunile sunt rugate a întocmi tabloul oierilor, cari vor să aibă acest calendar al lor.

Ceice au fotografiile cu vederi în legătură cu toată viața oierilor sunt rugați a le trimite pe adresa Uniunii spre a fi publicate în calendar, dacă se vor găsi bineînțeleș potrivite.

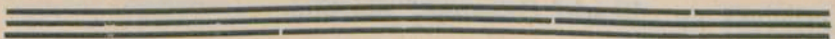
— — —

Stând de vorbă unul cu altul luați-vă seamă să fiți de față la cel de al 3-lea congres oieresc, care se ține la Câmpulung-Muscel la 21 Noiembrie 1937.

— — —

Oieri! Uniți-vă, organizați-vă!

Solidaritatea este puterea cea mare, care asigură hotărât izbânda acțiunilor de interes general.

INFORMAȚIUNI

Prin adresele Nr. 160747 din 16 Iulie 1937 și Nr. 178083 din 11 August 1937 ale Ministerului Agriculturii, D-lui Dr. Ing. IOAN DĂNCILĂ, colaboratorul nostru, i se face cunoscut, că D-sa face parte din delegația oficială la al XI-lea congres internațional de lăptărie dela Berlin.

Domnia Sa este de asemenea și delegatul Uniunii noastre la susnumitul congres.

Pentru a face cât mai bine și cât mai mult cunoscute peste hotare produsele laptelui dela noi, D-sa a trimis din iarna trecută următoarele referate:

1. Valorificarea laptelui de oaie în România.
2. Fabricarea brânzei topită în România.
3. Un procedeu de valorificarea zerului.

Tot cu ocazia congresului D-sa a scris — cerându-i-se de redacția celei mai cunoscute reviste de lăptărie din Germania și s'ar putea spune din lume, — „Lăptăria în România”, iar în „Revista Laptelui” dela noi, ce va apare de asemenea în număr festiv cu ocazia congresului, a scris deasemenea un valoros articol, cuprinzând cercetări personale.

Poinarii din Cluj, organizați în Asociație, în aplicarea programului lor, anunțat cu altă ocazie, în această revistă, — odată cu venirea primăverii au organizat întâlniri afară în aer liber.

Întâile întâlniri au fost în poiana dela Fântâna Sf. Ioan din pădurea Făgetului, în postul Sf. Paști.

Acele zile s'au sfârșit totdeauna prea curând, pentru toți participanții. Programul l-a format obiceiurile și jocurile dela Poiana, jucate de tineret, îndeosebi primăvara.

Pe pământul Clujului s'a jucat cu o vioioșie de nedescris, atât de cei mai în vârstă cât și de copii: copca 'n țău, ogoita, oastea etc. Copii au arătat un interes și o bucurie neînchipuită, pentru învățarea acestor jocuri, iar cei mai în vârstă cu multă duioșie s'au lăsat furați de amintirile din trecut.

O altă întâlnire, organizată de asociație, care a fost o adevărată manifestație și sărbătoare românească la Cluj, a fost aceea prilejuită de „Maialul Poinarilor” din Cluj.

Duminecă, 20 Iunie a. c., (ziua I-a de Rusalii) aproape toți Poinarii din Cluj, în frumoasele lor costume românești, se aflau în pădurea „Lomb” de pe dealul de peste gară, din apropierea Clujului.

A impresionat și a înălțat și mai mult măreția și sfințenia acelei zile participarea octogenarei plină de veselie și voie bună totdeauna cu iife albă, a venerabilei D-ne Rafila Vlad.

Maiatul a avut și un program de declamări, cântece din fluer și jocuri.

Au declamat cu mult curaj și cu mult talent poezii cu caracter național și românesc următorilor copii ai Poinarilor:

1. Fântână Dumitru: Graiul neamului.
2. Aurel Străulea: Tricolor și Dorul unui copil.
3. Nelu Străulea: Dreptul nostru și Ce spun bătrânii.
4. Nic. Chilom: Cântecul gînteii latine.

Pădurea din jur a răsunat duios de cântecele din fluiet, cântate așa de frumos și cu atîta măiestrie de Dl Dumitru Banu. A cîntat foarte simțit: Jieneasca și Tortoroiiul.

Jocurile și cântecele au fost conduse cu multă pricepere și deplină reușită de talentatul vătaf al tineretului Poinar din Cluj, de D-l Petre Dobrotă.

Datorită D-lor A. Vonica și Ilie Șerbu, cari au cinstit câte un miel, ce au fost fripți de D-l I. Ghișe și Ionică . . . , petrecerea câmpenească a luat și mai mult nota de specific poinărească.

N'a lipsit nici băutura, cinstită de D-nii Const. Stanciu și Costan, pentru zilele D-lor onomastice.

A înlesnit și făcut posibilă participarea tuturor Poinarilor la acest maiat, D l I. Fântână, care a pus mașinile D-sale pentru transport pînă la locul maiatului.

Serbarea s'a terminat odată cu seara, când cu muzica în frunte, incolonați într'o perfectă ordine, s'au reîntors în oraș.

Serbarea a fost onorată prin participarea altor buni români, prieteni ai Poinarilor, între cari amintim pe: D-l Predovici, Prim-Procuror la Curtea de Apel, D-l Ing. N. Dordea, D-l Dr. Orăștean, etc.

Iată deci un bun exemplu de felul cum știu Poinarii plecați din comuna lor să întărească prietenia între ei și de felul cum înțeleg să ridice prestigiul elementului românesc în capitala Ardealului românesc.

Reproducem din „România dela Mare” Nr. 189 din 19 Iulie 1937, ziar care apare in Constanța :

D-1 Profesor universitar George Brătianu a vizitat oieria Palas-Constanța.

In ziua de 10 Iulie crt. Doamna Elena George Brătianu și Domnul Profesor George Brătianu au vizitat Oieria Palas. Au fost însoțiți de D-1 avocat Paul Dobrescu-Constanța.

Li s'au arătat de către D-1 Director al Oieriei Dr. N. I. Teodoreanu, muzeul cu o colecție foarte bogată in cranii dela diferite specii și rase și registrele geanologice pentru berbeci, oi și miei. Apoi au fost conduși și li s'au prezentat berbecii pepinieri merinos, spanca și țigae.

Printre berbecii merinos li s'a atras atenția asupra câtorva exemplare care au dat dela 11 până la 12.750 kgr. lână și greutatea corporală dela 94 până la 110 kgr. după tundere.

Berbecul merinos 847 in al doilea an de tundere a avut 12 750 kgr. lână. Deasemenea berbecul Poloș (M X Ț) No. 179 a dat 6.500 kgr. lână și greutatea corporală 86 kgr. și țigăul No. 218 născut anul trecut a dat 4.250 kg. lână.

După ce s'au dat diverse lămuriri la diferite întrebări puse de către D-na Elena George Brătianu, au rămas pe deplin satisfăcuți pentru cele ce au văzut.

La plecare Domnul Director a oferit un exemplar din lucrarea D-sale, apărută recent, asupra „Creșterii oilor”.

In timp de 11 ani de când D-1 Dr. Teodoreanu conduce Oieria a fost vizitat de diferite înalte personalități oficiale, dar pentru prima dată a fost impresionat de faptul, că o doamnă cu o situație socială înaltă se pricepe foarte bine și in mod particular se interesează cu o pasiune deosebită și vie de felul cum trebuie să se crească și îmbunătățească rasele de oi din țară.

Dacă majoritatea doamnelor pretențioase s'ar ocupa cu ale gospodăriei și cu economia de animale, economia națională și prosperitatea materială s'ar resimte cu prisosință.

Să se lase jocul de cărți, fardatul și flirtul. Ocupați-vă doamnelor cu treburile nobile ale gospodăriei!

Reproducem dia „Foaia Poporului” Nr. 29 din 18 Iulie 1937 ziar care apare la Sibiu :

N'avem destulă lână?

Din București se anunță, că fabricanții de postav din țară au prezentat Ministerului de Industrie și Comerț un memoriu, în care arată situația grea ce li se creiază d'n pricina lipsei de lână.

Fabricanții susțin, că după cât se știe până acum, producția lânii în țară va atinge în acest an 1 800.000 kilograme, din care 1.200.000 kilograme au și fost cumpărate de fabricile ce execută comenzi pentru armată. Cum nevoile fabricelor de postav trec de 3 milioane kilograme, în memoriul fabricanților se cere dreptul de import pentru o cantitate egală până la 3 milioane kilograme.

Citind această știre, e pentru moment greu a deslega problema: De fapt să fie așa mare lipsa de lână în țară? Sau vreau fabricanții să urce prețul mărfurilor, sub motiv că lâna s'a scumpit? Sau vreau să aducă lână străină, ca să bată în jos prețul lânii din țară?

Noi suntem de părere, că — oricare ar fi motivele fabricanților de postav — oierii noștri să nu vândă ieftin lâna ce o au, căci prețul ei nu poate să scadă, ci numai să se urce. Așa e de prezent situația cu aproape toate mărfurile. Nu vedem nimic să se împlinească.

A apărut lucrarea de mare valoare pentru oieri și oierit scrisă de dl Dr. N. Teodoreanu, laureat al Academiei de Agricultură din Franța, directorul „Oieriei Pallas” din Constanța în titulată „Creșterea oilor”.

Recomandăm oierilor noștri cu toată căldura această lucrare de interes oieresc bogată în cercetări, documentări, sfaturi și învățături de interes și mare folos.

Costul e de Lei 160.—

Se poate comanda la editura „Cartea Românească” în București sau la autor: Oieria „Pallas” Constanța.

La „Nedeia” care se ține în fiecare an la 24 Iunie (Sânziene) în muntele „Poiana Muierii” a luat parte și dl președinte al „Uniunii oierilor din întreaga țară” cu doamna, precum și oaspeți din Sibiu și Poiana-Sibiului.

A fost timp frumos și s'a petrecut bine și demn.

Nici o nemulțumire n'a conturbat bucuria celor întâlniți la această „Nedeie”, sărbătoare a revederii.

Petrecerea de vară a reuniunii oierilor din Poiana-Sibiului care se aranjează în fiecare an la 29 Iunie (Sf. Petru și Pavel) s'a ținut și anul acesta la acea dată.

Petrecerea a îmbrăcat haină de mare sărbătoare prin faptul, că a fost cinstită cu prezența dlui ministru M. Negură, a doamnei, domnișoarei și dlui Cicero Gorciu secretar general la Ministerului de Agricultură, a dlui prefect al județului, a domnilor parlamentari de Sibiu și un însemnat număr de oaspeți din București și Sibiu, cari au întovărășit pe dl ministru M. Negură.

S'a petrecut frumos.

Dl președinte al „*Uniunii oierilor din întreaga țară*” s'a reîntors la 15 August dela „*Obârșia Lotrului*”, unde și-a petrecut concediul de vară împreună cu familia și și-a reluat ocupațiile la Uniune și revistă.

Ziare cari se ocupă de oieri și interesele oieritului: „*Timpul*”, „*Curentul*”, „*Universul*” din București, „*Foaia Poporului*” din Sibiu, „*România dela Mare*” din Constanța, „*Gorjanul*” din Târgu-Jiu, „*Ideea Națională*” din Buzău, „*Ardealul*” din Brașov, „*Acțiunea*” din Sibiu, „*Bravo*” din Arad, „*Tribuna Noastră*” organ al Centralei reuniunilor de meseriași și comercianți români din Cluj.

Suntem rugați să publicăm: „*Editura Noastră*” din București str. David 63 suburbia Militari publică în fiecare lună câte o carte nouă în „*Biblioteca Satelor*”, De curând a scos de sub tipar un roman din viața învățătorilor intitulat „*Dudușta Zănușa*”. Autorul este scriitorul Victor Săndulescu-Toplița. Recomandăm această carte prietenilor și învățătorilor.

Doritorii se vor adresa la sus numita editură și la autor în comuna Grumăzești, jud. Neamț.

Cartea costă 20 Lei.

Reproducem din „*Foaia Poporului*” Nr. 34 din 22 August 1937, ziar care apare în Sibiu:

Ura sută berbeci Merinos din Franța aduce ministerul nostru de agricultură, cu scopul de a preface rasele noastre de oi și a mări producția de carne. În schimb Franța a redus vama aproape

la jumătate pentru carnea de oaie, astfel că pe viitor se speră într'un mai mare export de carne de oaie.

.....
Ne interesează cui s'au dat acești berbeci.

Ziare și reviste primite la redacție.

- Arad: „Bravo”.
 Brașov: „Ardealul”.
 Brăila: „Plutus”, „Plugarul”.
 București: „Decalogul”, „Drumul Nou”, „Revista crescătorului de animale”, „Sănătatea”, „Alianța Economică”, „Viitorul Agriculturii”, „F. N. R”, „Analele Genito-Urinare”, „Românul”, „Curierul Cooperator”, „Opinia Capitalei”, „Înainte”, „Drapelul Nostru”, „Românizarea”, „Vinul Românesc”.
 Buzău: „Idea Națională”.
 Cluj: „Tribuna Noastră”, „Ofensiva Română”, „Gazda”.
 Constanța: „România dela Mare”.
 Chișinău: „Cuvânt Moldovenesc”.
 Făgăraș: „Ecoul”.
 Fălticeni: „Acțiunea Pomicolă”.
 Gherla: „Scânteia”.
 Grumăzești jud. Neamț: „Lumina Satului”.
 Odorhei: „Glas românesc în regiunea secuizată”.
 Roșiorii de Vede: „Acțiunea”.
 Satulung-Săcele—Brașov: „Platuri Săcelene”.
 Sibiu: „Foaia Poporului”, „Acțiunea”, „Sibiul”, „Curierul”, „Landwirtschaftliche Blätter”.
 Târgu-Jiu: „Gorjanul”.
 Văleni—Fălcu: „Glasul Nostru”.

Și-au plătit abonamentul:

Lei 200.

JUD. ALBA, comuna Loman: Ion Mirion I. Nicolae, Gheorghe Pantilimon.

JUD. GORJ, comuna Novaci: Constantin Mănișanu.

JUD. SIBIU, comuna Poiana-Sibiului: Ion Ghișe 1310.

Lei 170.

JUD. ALBA, comuna Loman: Nicolae Lebu al Irinei, Mihailă Stănuș.

Lei 100.

JUD. ALBA, comuna Loman: Valer Alisie, Nicolae Stanca
I. Gligor, Pavel Zămora, învățător. Comuna Cugir: Suciu Lazăr.

ARAD: Neicu Sofia.

JUD. CAHUL, comuna Leova: Marcu Schoffer. Comuna
Mingir: Dumitru Dumitrașcu.

JUD. CALIACRA, comuna Arman: Dumitru Suciu.

JUD. CONSTANȚA, comuna Movila-verde: Ioan Boncotă.

JUD. GORJ, comuna Aniniș: Piperea Gh.

JUD. HUNEDOARA, comuna Baru-Mare: Dumitru Vonica.

JUD. ILFOV, satul Dănești: Badea Ion.

JUD. MEHEDINȚI, comuna Titerlești: Victor Bicheru, Ion
Gh. Ciurea, Gh. Gr. Frățuțu, Nicolae Firiză.

ROȘIORII DE VEDE: Lazar Ogaianovici.

JUD. SIBIU, comuna Poiana-Sibiului: Dumitru Șufană 471,
Ilie Muntean 903, Ilie Vonica 461, Dumitru Dăncilă 523, Dumitru
Ban 881, Ion Radu 1091, Constantin Băja 877, Ilie Radu 724.
Comuna Rășinari: Petru Vidrighin 908. Comuna Sadu: Nicolae
Șandru 468. Comuna Vale: Dumitru Nartea 308. Comuna Vurpăr:
Petru Pinciu.

TÂRGU-MUREȘ: Moise Petric.

JUD. TIMIȘ, comuna Beba-Veche: Dumitru Zombărean.

Lei 60.

JUD. MEHEDINȚI, comuna Cireșiu: Pr. Valeriu Brânzan.

Abonamentul se achită înainte și plata lui este o obli-
gație de cinste.

Oieri din toată țara uniți-vă!

Pe români în a lor țară

Neunirea îi omoară!

„Unde-i unul nu-i putere

La nevoi și la durere.

Unde-s doi puterea crește

Și dușmanul nu sporește”.

Cetiți și răspândiți revista

„STÂNA“

Organ al oierilor din întreaga țară.

**Din casa nici unui oier să nu lipsească
organul de luptă oierească „STÂNA“!**

La al 3-lea congres al oierilor, care se ține la
21 Noiembrie 1937 în orașul Câmpulung—Muscel,
înțeleg să fiu neapărat de față și eu, ceea ce sunt
sigur, vor face toți oierii în propriul lor interes.
